

LÁ THƯ MỤC VỤ

Nếu chúng ta muốn tìm một đoạn Phúc Âm thách đố nhất, khó nhất, gây ngạc nhiên nhất trong toàn bộ phúc âm thì đó là đoạn Phúc Âm của Chúa Nhật tuần này. Nó cũng là đoạn Phúc Âm căn bản nhất của Ki-tô hữu bởi vì nó là đoạn Phúc Âm mời gọi mỗi người chúng ta trở nên giống Đức Ki-tô nhất. Hơn nữa nó còn mời gọi chúng ta trở nên “*trọn lành như Cha trên trời là Đấng trọn lành*”. Đó là một đòi hỏi quá cao.

Và nhìn vào điều mà nó đòi hỏi: “*Nếu ai và má bên phải của con thì hãy đưa má bên kia cho nó nữa. Và ai muốn kiện con để đoạt áo trong của con, thì hãy trao cho nó cả áo choàng nữa*”. Và điều ngược lại hẳn với văn hóa ứng xử bình thường nhất “*Hãy yêu thương thù địch các con, hãy làm lành cho những kẻ ghét các con, và cầu nguyện cho những kẻ bắt bớ các con*”. Đoạn Phúc Âm này có vẻ như rất hay ho và làm chúng ta an tâm. Nhưng chúng ta có hiểu ý nghĩa của nó không? Có người nào trong chúng ta dừng lại đôi phút để suy nghĩ và áp dụng nó vào cuộc đời chúng ta không?

Hãy nhớ đến những người đã làm tổn thương ta. Những người đã lừa dối ta. Những người đâm sau lưng ta. Những người bịa đặt ra tin đồn hoàn toàn không có thật về ta. Những người nói xấu ta và phán xét ta cách bất công. Nhớ đến người bạn mà ta đặt hết tin tưởng lại phản bội ta. Những người cùng làm ăn chung lại phá bỏ hợp đồng. Người mà ta không muốn nhớ tên đã xúc phạm ta, hay thiếu tôn trọng ta, hay lợi dụng ta hay ngay cả chửi rủa ta. Hãy nhìn lại tất cả những ai đã để lại những vết sẹo và những vết bầm trong cuộc đời ta bằng lời nói hay cái nhìn hay hành động. Rồi bây giờ hãy tưởng tượng ra những điều Chúa Giê-su truyền dạy: yêu thương họ và cầu nguyện cho họ. Cầu nguyện cho họ được mọi điều tốt lành. Cầu xin ơn lành đổ xuống trên đời họ. Cầu cho mắt họ được mở ra và trái tim họ được chữa lành. Bởi vì có thể những người đã làm tổn thương hay bách hại ta cũng có thể đã làm điều đó cho chính họ. Đó là một cái vòng luẩn quẩn và cái vòng đó cứ tiếp tục trở đi trở lại trong cuộc sống con người, nên có lẽ đó là lý do tại sao Chúa Giê-su, trong đoạn Phúc Âm này, nói rằng “*Hãy dừng lại. Đủ rồi. Hãy ra khỏi cái vòng đó. Hãy quên đi*”.

Hãy yêu thương thù địch và cầu nguyện cho những kẻ bách hại các con. Tôi gặp khó khăn với lời dạy này của Chúa.

Trong vòng ba tuần lễ vừa qua trộm viếng trung tâm chúng ta ba lần cắt hết các ống dẫn nước. Lần đầu vào sáng thứ hai 30 tháng 1 tức sáng mùng ba Tết. Sáng hôm đó khi tôi thức dậy đi vệ sinh đánh răng rửa mặt thì mở nước không có vì trước khi cắt ống nước bọn trộm đã cúp đồng hồ nước. May nhờ có mưa mà tôi hứng được nhiều nước để làm vệ sinh đánh răng rửa mặt và dội cầu. Sau đó tôi phải gọi cho thợ tới tạm thời hàn các chỗ bị cắt lại để chúng tôi có nước xài.

Tưởng thế là yên nhưng sáng hôm sau tình trạng lại giống hệt như hôm trước nghĩa là nước lại bị cúp, nên tôi cũng lại phải đội mưa hứng nước về để vệ sinh tắm rửa. Tôi gọi tin nhắn cho anh Quang báo cho anh biết trộm vào cắt ống nước nữa và sau khi anh ta tới check mới khám phá ra chẳng những đường ống nước mà cả đường ống gas dưới hầm đậu xe cũng bị cắt sạch. Anh phải kêu hai ba người nữa tới phụ giúp và làm tới tối mới nối lại đường đường ống nước và ống gas để có thể nấu nướng cho hội chợ tết và chúng tôi mới có nước xài.

Được hai tuần yên ắng thì sáng thứ bảy (11/02) vừa qua lúc 3 giờ sáng tôi thức giấc đi tiểu rửa tay thì nước vẫn chảy. Tôi vào giường nằm tính ngủ tiếp mà năm mãi tới 4g30 cũng chưa ngủ lại được nên dậy đi tiểu lần nữa và khi rửa tay thì lại không có nước. Tôi biết trộm lại vào cắt trộm ống nước nữa nên tôi bèn gọi cha Hồng thức dậy báo cho cha ấy biết là trộm chắc vẫn còn trong trung tâm vì 3 giờ vẫn còn nước có nghĩa là trộm mới vào thôi. Cha Hồng cầm đèn pin đi ngay, và bắt gặp hai tên trộm đang làm ăn ở trong hầm đậu xe. Khi bị bắt quả tang, hai tên trộm hoảng sợ vội vàng leo qua hàng rào chạy trốn. May chúng chưa kịp ra tay mà cha Hồng còn tịch thu được một cái kim cắt sắt và một cái cưa sắt.

Trong ba tuần vừa qua tôi và cha Hồng ngủ không yên vì không biết giờ nào trộm lại viếng. Và từ hôm đó đến nay tôi đã chẳng hề nghĩ đến việc cầu nguyện cho hai tên đạo chích đó mà còn nghĩ cách sao bắt được chúng giao cho cảnh sát thì mới hả giận. Nhưng nghĩ như vậy là tự hại mình và ngược lại với lời Chúa dạy. Chúa Giê-su biết điều đó. Ngài biết chúng ta có thể làm tốt hơn. Ngài biết chúng ta có thể nhắm tới mục tiêu cao hơn. “*Hãy trở nên trọn lành như Cha trên trời là Đấng trọn lành*”. Trong những giờ phút cuối cuộc đời, Ngài đã chỉ cho chúng ta sự trọn lành đó. Ngài dạy chúng ta điều Ngài thực hành. Bị bao vây bởi những kẻ thù và những kẻ bách hại, bị treo trên thập giá, bị lột trần trụi, bị thương tích, bị ngộp thở, trong khi đó họ bắt thăm áo của Ngài và chờ cho Ngài chết. Ngay chính giờ phút đó, Chúa Giê-su đã cầu xin: “*Lạy Cha, xin tha cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm*”.

Tôi thấy mình chắc còn lâu lắm mới có thể làm được điều Chúa đã làm và dạy chúng ta làm. Tôi nghĩ hầu như ai trong chúng ta cũng vậy thôi. Nhưng chỉ khi nào chúng ta bắt đầu bước trên hành trình hướng đến yêu thương đó, và chỉ lúc đó, chúng ta mới có thể dám tiến tới sự trọn lành mà Chúa Giê-su dạy, sự trọn lành mà chúng ta sẽ không bao giờ đạt đến trọn vẹn, nhưng đó vẫn là điều mà tất cả chúng ta phải nhắm đến, trong từng ngày, trong từng giờ cầu nguyện. Đức Ki-tô dạy hãy làm hơn những cái các con đang làm. Hãy trở nên trọn lành như Cha trên trời. Chúa Giê-su đã chỉ cho chúng ta cách làm. Có ai trong chúng ta lại không chịu cố gắng làm theo lời Chúa dạy không?